Bibelsk lære om tilegnelse og beskatning av landbruksvarer

Pentateuken

La derfor Farao nå finne en klok og vis mann og sette ham over Egypt. La Farao gjøre dette og sette tilsynsmenn over landet og samle inn en femtedel av Egypts land i de sju overflodsårene. De skal samle all maten fra de gode årene som kommer, og lagre korn under Faraos hånd og oppbevare mat i byene. Maten skal være et forråd for landet til de sju hungersårene som skal komme i Egypt, for at landet ikke skal gå til grunne av hungersnøden. 1. Mosebok 41:33-36

Og han samlet opp all maten fra de sju årene som var i Egypt, og la opp maten i byene; maten fra markene, som lå rundt omkring i hver by, la han opp i den. 1. Mosebok 41:48

Og de sju år med hungersnød begynte å komme, slik Josef hadde sagt. Det var hungersnød i alle land, men i hele Egypt var det brød. Da hele Egypt hungret, ropte folket til farao om brød. Farao sa til alle egypterne: Gå til Josef! Gjør det han sier til dere. 1. Mosebok 41:54-55

Og Josef forsørget sin far og sine brødre og hele sin fars husstand med brød, alt etter deres familier. Og det var ikke brød i hele landet, for hungersnøden var så stor, at Egypt og hele Kanaan vansmektet av hungersnøden. Og Josef samlet opp alle pengene som fantes i Egypt og Kanaan for kornet de kjøpte, og Josef brakte pengene til Faraos hus. Og da pengene tok slutt i Egypt og Kanaan, kom alle egypterne til Josef og sa: Gi oss brød! For hvorfor skal vi dø for dine øyne? For pengene tar slutt. Og Josef sa: Gi deres buskap, så skal jeg gi dere brød for deres buskap hvis pengene tar slutt. Og de brakte sin buskap til Josef, og Josef ga dem brød i bytte for hester og for småfe og for storfe og for eslene. Og han forsørget dem med brød for all buskapen deres det året. Da det året var omme, kom de til ham i det andre året og sa til ham: «Vi vil ikke skjule for min herre at pengene våre er brukt opp. Min herre har også våre buskaper. Det er ikke noe igjen for min herre uten våre kropper og våre jorder. Hvorfor skal vi dø for dine øyne, både vi og vår jord? Kjøp oss og vår jord for brød, så vil vi og vår jord være Faraos tjenere. Gi oss såkorn, så vi kan leve og ikke dø, og jorden ikke blir øde.» Josef kjøpte hele Egypts jord til Farao. For egypterne solgte hver sin jord fordi hungersnøden ble sterkere over dem. Så landet ble Faraos. Folket flyttet han til byer fra den ene enden av Egypts grenser til den andre. Bare prestenes jord kjøpte han ikke. For prestene hadde fått en del av Farao, og de spiste den delen som Farao hadde gitt dem. Derfor solgte de ikke jordene sine. Da sa Josef til folket: Se, jeg har i dag kjøpt dere og jorden deres til Farao. Se, her er såkorn til dere, og dere kan så jorden. Og av avlingen skal dere gi femtedelen til Farao, og de fire delene skal dere ha til deres egen, til såkorn på marken og til mat for dere og for dem som bor i deres hus og til mat for deres små barn. Og de sa: Du har berget livet vårt. La oss finne nåde for min herres øyne, så vil vi være Faraos tjenere. Og Josef gjorde det til en lov i Egypt, som den dag i dag gjelder, at Farao skulle ha femtedelen, unntatt prestenes jord, som ikke ble Faraos. 1. Mosebok 47:12-26

Analyse:

Utleier: Farao (Regjering / Monark / President / Stat)
Leietaker: Bønder

Landbruksminister/minister: Joseph Zaphnathpaaneah «Frøbæreren»

Tildeling av jordbruksareal: Minst 20 % av det totale landarealet skal være dyrkbart

Budsjett og resultatstyring:
Skatt og tiende: 20 %
(10 % for farao; 10 % for prestene – kirker og deres eiendommer er skattefrie.)
Nettolønn for bønder: 80 %
(40 % for åkerens frø - såing; 40 % for mat)

Hver by burde kunne levere sin egen mat.

For maksimal effektivitet bør folk bo i nærheten av matforsyningen.

En økonomi som ikke er støttet av mat (ikke gull, ikke sølv, ikke penger, ikke krypto osv., men av mat) vil til slutt kollapse. Sakte, men sikkert.

Selv under hungersnød har mat en pris, og den må kjøpes. Den er aldri gratis.

Penger vil svikte under ekstrem hungersnød. Alternativet vil være byttehandelssystemet (mat til kveg, hester, småfe, esler, tid - arbeid/tjeneste). Implementer en politikk med INGEN ARBEID, INGEN SPISING (2. Tessaloniker 3:10).

Den som kan kontrollere matforsyningen kan lage lover og kontrollere folket.